

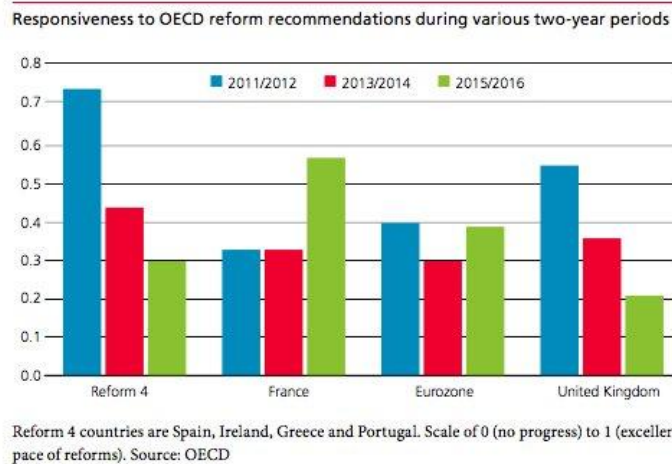
Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Lisbon Council: Πρώτη η Ελλάδα στις μεταρρυθμίσεις και την προσαρμογή της οικονομίας της μετά την κρίση

Η Ελλάδα ήταν και το 2016 πρώτη μεταξύ των χωρών της Ε.Ε. στις μεταρρυθμίσεις και την προσαρμογή της οικονομίας της μετά τη μεγάλη χρηματοπιστωτική κρίση, σύμφωνα με την έκθεση Euro Plus Monitor που καταρτίζει το ίδρυμα Lisbon Council σε συνεργασία με την τράπεζα Berenberg. Ο δείκτης προόδου προσαρμογής, που χρησιμοποιείται για την κατάταξη των χωρών, λαμβάνει υπόψη τέσσερα κριτήρια: Τη δημοσιονομική προσαρμογή, την προσαρμογή των εξαγωγών σε σχέση με τις εισαγωγές, την προσαρμογή του κόστους εργασίας σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωζώνης και την προώθηση μεταρρυθμίσεων.

Chart 1. Pace of Pro-Growth Reforms

Ο δείκτης αυτός διαμορφώθηκε, σύμφωνα με την έκθεση, για την Ελλάδα στις 7,6 μονάδες (με άριστα το 10) έναντι 7,7 μονάδων το 2015. Στη δεύτερη θέση της κατάταξης είναι η Ιρλανδία με 6,9 μονάδες (από 7,0 το 2015) και ακολουθούν η Λετονία, η Ισπανία, η Ρουμανία και η Πορτογαλία, ενώ η Κύπρος βρίσκεται στην 9η θέση. Στις τελευταίες θέσεις στην κατάταξη των 28 χωρών είναι κατά σειρά η Σουηδία (28η), η Φινλανδία (27η) η Γερμανία (26η) και η Γαλλία (25η). Η έκθεση σημειώνει, όμως, ότι η χαμηλή επίδοση σε ορισμένες χώρες, όπως τη Γερμανία, αντανακλά το γεγονός ότι δεν έχουν ανάγκη προσαρμογής. Η Ελλάδα παραμένει πρώτη στη συνολική δημοσιονομική προσαρμογή για την περίοδο 2009-2016 με 7,7 μονάδες έναντι 7,5 μονάδων το 2015. Πρώτη παραμένει και στο μέγεθος της δημοσιονομικής προσαρμογής την ίδια περίοδο, με 9,7 μονάδες, σημειώνοντας αύξηση 0,4 μονάδων από το 2015. Όσον αφορά στην ποιότητα της δημοσιονομικής προσαρμογής, κατατάσσεται στην έβδομη θέση από την πέμπτη θέση το 2015, με τη βαθμολογία της να παραμένει σταθερή στις 5,6 μονάδες.

Η ποιότητα της δημοσιονομικής προσαρμογής αξιολογείται με βάση τρία κριτήρια: Τη μείωση του δημόσιου τομέα, την αύξηση της φορολογίας των επιχειρήσεων αντί των φόρων στην κατανάλωση και την αύξηση των δημόσιων επενδύσεων για υποδομές και την Παιδεία.

Συνέχεια..

«Κυρίως λόγω της κατάρρευσης του ΑΕΠ (Ακαθάριστον Εγχώριον Προϊόντος), η Ελλάδα δεν κατάφερε να μειώσει τον δημόσιο τομέα της», αλλά «με τη βοήθεια των πόρων της ΕΕ για δημόσιες επενδύσεις και επειδή εστίασε στην αύξηση των φόρων στην κατανάλωση και το πετρέλαιο στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσαρμογής της, έχει καλή επίδοση στα δύο άλλα κριτήρια», σημειώνει η έκθεση. Πρώτη παρέμεινε η Ελλάδα και αναφορικά με την πρόθεση μεταρρυθμίσεων την περίοδο 2009-2016, με 7,7 μονάδες, όσο και το 2015. Η έκθεση σημειώνει ότι η αντίθεση μεταξύ των μεγάλων μεταρρυθμίσεων που έγιναν από χώρες της ΕΕ στις αρχές της περιόδου και τον πολύ πιο χαλαρό ρυθμό πρόσθετων μεταρρυθμίσεων τη διετία 2015-16 είναι ιδιαίτερα ισχυρή στην Πορτογαλία. «Η μείωση είναι επίσης αρκετά αισθητή για την Ελλάδα, την Ισπανία και - σε μικρότερο βαθμό - την Ιρλανδία», αναφέρει, προσθέτοντας: «Για τη με πολύ περισσότερα προβλήματα ελληνική οικονομία και, σε κάποιο βαθμό, και την Πορτογαλία, η χαλάρωση της προόδου στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις φαίνεται επικίνδυνη (Ελλάδα) ή τουλάχιστον πρόωρη (Πορτογαλία)».

Reuters: «Η Αθήνα να μεταφερθεί από μια “φυλακή υψίστης ασφαλείας” σε μια “αγροτική φυλακή”

Σύμφωνα με τα όσα γράφει ένας από τους πιο γνωστούς αρθρογράφους του Reuters, «Ο Αλέξης Τσίπρας θέλει απελπισμένα να αποφύγει την αποπνικτική εποπτεία της Ελλάδας όταν ολοκληρωθεί το τρίτο πρόγραμμα διάσωσης τον επόμενο Αύγουστο. Κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου, αυτό υποσχέθηκε. Αλλά το καλύτερο που μπορεί να ελπίζει ο Έλληνας πρωθυπουργός είναι η Αθήνα να μεταφερθεί από μια “φυλακή υψίστης ασφαλείας” σε μια “αγροτική φυλακή” - και αυτό θα συμβεί μόνο εάν κάτσει φρόνιμα».

Ειδικότερα, ο Χιούγκο Ντίξον εξηγεί ότι ο Τσίπρας θέλει μια «καθαρή έξοδο» από το μνημόνιο των 86 δισ. ευρώ για να έχει μια «καλή ιστορία» να πει στους Έλληνες ψηφοφόρους του πριν από τις εκλογές του 2019. Υπενθυμίζει, παράλληλα, ότι ο Τσίπρας εμφανίζεται δεύτερος στις δημοσκοπήσεις, μια «πτώση» που οφείλεται αφενός στο γεγονός ότι δεν κράτησε τις υποσχέσεις του προς τον ελληνικό λαό αλλά και αφετέρου σε εσφαλμένες κινήσεις που έβλαψαν την ελληνική οικονομία.

«Παρόλα αυτά, εάν η Ελλάδα μπορούσε να απελευθερωθεί από τη φυλακή των δανειστών της - η οποία προβλέπει τον εξονυχιστικό έλεγχο των κινήσεων της κυβέρνησης από την Ευρωζώνη και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, μια προσβολή για την εθνική περηφάνια- τότε ο Τσίπρας θα μπορούσε πιθανώς να κερδίσει μια μελλοντική εκλογική διαδικασία. Σε αντίθετη περίπτωση, θα μπορούσε τουλάχιστον να αποφύγει μια τεράστια εκλογική αποτυχία και να ζήσει για να “πολεμήσει και την επόμενη ημέρα”» αναφέρει ο δημοσιογράφος, και συμπληρώνει: «Αλλά η απόλυτη έξοδος από την εποπτεία μετά το μνημόνιο δεν μοιάζει ρεαλιστική - και ο ίδιος ο Τσίπρας μάλλον το ξέρει αυτό, παρότι είναι πρόθυμος να πει στον ελληνικό λαό το αντίθετο. Διακινδυνεύονται πάρα πολλά χρήματα για να αφεθεί η Αθήνα ανεξέλεγκτη».

Η Ελλάδα έχει λάβει 260 δισ. ευρώ από το ΔΝΤ και την Ευρωζώνη. Και, όπως αναφέρει ο Ντίξον, χωρίς έλεγχο τίποτα δεν θα σταματούσε τον Τσίπρα από το να εκφράσει τις λαϊκιστικές του τάσεις. «Μπορεί να αντιστρέψει τις μεταρρυθμίσεις στις συντάξεις, την αγορά εργασίας και τις δημόσιες δαπάνες. Το δημοσιονομικό έλλειμμα μπορεί να διογκωθεί και πάλι» υπογραμμίζει ο ίδιος, υπενθυμίζοντας την σχεδόν καταστροφική διαπραγμάτευση του 2015 που, όπως τονίζει, σχεδόν οδήγησε στην κατάρρευση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Παράλληλα ο Δίξον αναφέρει ότι η Ελλάδα κατάφερε να συγκεντρώσει 3 δισ. ευρώ από την αγορά ομολόγων τον Ιούλιο. Και εικάζει ότι η Αθήνα πιθανώς να μπορεί να επαναλάβει αυτή την πρακτική μία ή δύο φορές πριν ολοκληρωθεί το ελληνικό πρόγραμμα. «Δυστυχώς, η Αθήνα πρέπει να πληρώσει περίπου 15 δισ. ευρώ το 2019 - κάτι που δύσκολα θα γίνει εάν η Ευρωζώνη δεν συνεχίσει να την στηρίζει» εξηγεί ο Ντίξον. Συνεχίζοντας τον συλλογισμό του, ο ίδιος υπογραμμίζει ότι είναι δύσκολο η Ευρωζώνη να δεχτεί την κατωσέρηση αποπληρωμής των ελληνικών δανείων κατά 15 χρόνια - εκτός εάν η Ελλάδα κάνει όλα όσα έχουν συμφωνηθεί από της.

Με απλά λόγια, οι δανειστές δεν θέλουν βήματα προς τα πίσω ούτε θα επιτρέψουν στον Αλέξη Τσίπρα να αντιστρέψει μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη υλοποιηθεί. Την ίδια ώρα, δεν θα ανεχτούν την μη υλοποίηση των μέτρων που έχουν συμφωνηθεί για το συνταξιοδοτικό και το φορολογικό το 2019 και το 2020 «Είναι εμφανές ότι ο μόνος τρόπος για να αναγκαστεί η Ελλάδα να κάνει όλα όσα έχει συμφωνήσει είναι να δίνονται χρήματα όταν και καθώς η Ελλάδα υλοποιεί τους στόχους που έχουν τεθεί. Αλλά αυτό απαιτεί συνεχιζόμενο έλεγχο της οικονομίας» γράφει το εν λόγω άρθρο, που παράλληλα υπογραμμίζει ότι η ελάφρυνση του χρέους δεν θα επιστρέψει στην Ελλάδα να μπει στις αγορές και να καταφέρει να χρηματοδοτήσει τις ανάγκες της. «Ιδιαίτερα όταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ολοκληρώσει το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων» γράφει ο Ντίξον, και συμπληρώνει: «Η Αθήνα θα χρειαστεί επίσης και ένα προληπτικό δίκτυο από την Ευρωζώνη. Ένα τέτοιο δίκτυο ασφαλείας θα μπορούσε να δοθεί με όρους και υπό εποπτεία».

Ρέγκλινγκ: Η κρίση στην ευρωζώνη έχει τελειώσει

Την άποψη ότι η οικονομική κρίση στην ευρωζώνη έχει πλέον τερματιστεί και πως αυτό θα σφραγιστεί με την έξοδο της Ελλάδος από το πρόγραμμα στήριξης σε 11 μήνες από τώρα εξέφρασε ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM) Κλάους Ρέγκλινγκ. Μιλώντας σήμερα στο δίκτυο CNBC ο Κλάους Ρέγκλινγκ δέχθηκε πολλές ερωτήσεις για την μετεξέλιξη της ευρωζώνης και το ρόλο του ESM. Όπως χαρακτηριστικά είπε, δεν χρειάζεται η ζώνη του ευρώ να καταστεί μια πλήρης δημοσιονομική ένωση. Ο ίδιος είπε πως η ανατίμηση του ευρώ αντανακλά την οικονομική ανάκαμψη στη ζώνη του ευρώ. Ερωτηθείς δε εάν η κρίση έχει παρέλθει απάντησε καταφατικά: «Η οικονομική κρίση στην ευρωζώνη έχει πλέον τερματιστεί», σημείωσε. Στο σημείο αυτό χαρακτήρισε την Ελλάδα ως το τελευταίο επεισόδιο της παλιάς κρίσης, λέγοντας πως σε κάθε περίπτωση το ελληνικό πρόγραμμα στήριξης θα ολοκληρωθεί μέσα στους επόμενους 11 μήνες. Ερωτηθείς για τα επίπεδα χρέους στον ευρωπαϊκό Νότο ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας εμφανίστηκε καθησυχαστικός, ενώ ειδικά για την Ελλάδα είπε πως το προφίλ του χρέους της χώρας είναι εξαιρετικά υποστηρικτικό. «Δεν υπάρχει λόγος να ανησυχείτε για τα επίπεδα του ελληνικού χρέους», είπε.

Θα παραμείνει ο Σόιμπλε στο γερμανικό υπουργείο Οικονομικών;

Οι πιθανότητες επιστροφής του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε στο υπουργείο Οικονομικών της Γερμανίας αυξάνονται καθώς πλησιάζουν οι βουλευτικές εκλογές της 24ης Σεπτεμβρίου. Κι αυτό γιατί ούτε ο ίδιος θέλει να αποσυρθεί, αλλά κυρίως γιατί δεν υπάρχει κάποιος να απειλήσει την κυριαρχία του. Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, που θα γίνει 75 ετών την ερχόμενη εβδομάδα, είναι ο παλαιότερος βουλευτής του γερμανικού κοινοβουλίου. Είναι η «μετενάρκωση» της γερμανικής πολιτικής λιτότητας η οποία, λένε οι επικριτές του, επιδείνωσε την κρίση της ευρωζώνης και καθυστέρησε την ανάκαμψη. Ο γερμανός υπουργός Οικονομικών έχει καταστήσει απολύτως σαφές ότι δεν προτίθεται να αφήσει την καρέκλα του. Θεωρητικά, οι μόνοι που θα μπορούσαν να σταθούν εμπόδιο στην ανανέωση της θητείας του Σόιμπλε είναι η καγκελάρια Ανγκελα Μέρκελ, που οδεύει προς μία ακόμη εκλογική νίκη, και τα κόμματα που θα συμμετάσχουν στον κυβερνητικό συνασπισμό: το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (SPD), το Φιλελεύθερο Κόμμα (FDP) και οι Πράσινοι. Αποτελεί μακρά παράδοση στη γερμανική πολιτική, ο ελάσσων εταίρος του κυβερνητικού συνασπισμού να κάνει πρώτος την επιλογή υπουργείου κατά τη διαδικασία σχηματισμού κυβέρνησης. Αυτό σημαίνει ότι οποιοδήποτε από τα κόμματα αυτά έχει τη δυνατότητα να τερματίσει την καριέρα του Σόιμπλε.

Ωστόσο, κανείς δεν δείχνει να έχει την πρόθεση να το κάνει αυτό. Πηγές των τριών αυτών κομμάτων που μίλησαν στο Reuters χωρίς να κατονομαστούν δηλώνουν ότι τόσο ο Μάρτιν Σουλτς και ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ του SPD, όσο και ο Τζεμ Εοντεμίρ των Πρασίνων και ο Αλεξάντερ Γκραφ Λάμπστορφ του FDP εποφθαλμιούν το πόστο του υπουργού Εξωτερικών. «Υπάρχει ένα ζήτημα για την ανάληψη του υπουργείου Οικονομικών, αλλά αυτό θα σήμαινε την εγκατάλειψη του πιο επιθυμητού υπουργείου απ' όλα», δήλωσε αξιωματούχος του SPD.

«Και ο Σουλτς και ο Γκάμπριελ έχουν τα μάτια στραμμένα προς το υπουργείο Εξωτερικών». «Δεν βλέπω να πετά κανείς έξω τον Σόιμπλε», δήλωσε στέλεχος των Πρασίνων προσθέτοντας ότι στο κόμμα του δεν υπάρχει κανείς σοβαρός διεκδικητής της θέσης. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν προς τρία σχήματα κυβερνητικού συνασπισμού μετά τις εκλογές της 24ης Σεπτεμβρίου: συμμαχία ανάμεσα στις χριστιανικές ενώσεις της Μέρκελ και το FDP, έναν ακόμη «μεγάλο συνασπισμό» CDU/CSU-SPD ή μία τριμερή συμμαχία CDU/CSU-FDP-Πρασίνων. Εάν υποθεθεί ότι υπάρχει ένα κόμμα που θα ήθελε να μπλοκάρει την επιστροφή του Σόιμπλε στο υπουργείο Οικονομικών, αυτό θα ήταν το FDP, στοιχειωμένο από την απόφαση να μην αναλάβει το υπουργείο κατά τη δεύτερη θητεία της Ανγκελα Μέρκελ.

Αντ' αυτού, ο τότε ηγέτης των Φιλελευθέρων Γκίντο Βεστερβέλε επέλεξε το υπουργείο Εξωτερικών, γεγονός που είχε συνέπειες τόσο για τον ίδιο, όσο και για το κόμμα του. Από την καρέκλα του στο υπουργείο Οικονομικών ο Σόιμπλε ακύρωσε το σχέδιο του FDP για φορολογικές ελαφρύνσεις, εξοργίζοντας τους υποστηρικτές του επιχειρηματικού κλάδου που εγκατέλειψαν το κόμμα, αποκλείοντάς το από το κοινοβούλιο το 2013. Εάν ο διάδοχος του Γκίντο Βεστερβέλε, Κρίστιαν Λίντνερ, αποφασίσει να αναλάβει το υπουργείο Οικονομικών, στο πλαίσιο είτε διμερούς, είτε τριμερούς συνασπισμού, το πόστο θα είναι διαθέσιμο, σύμφωνα με το Reuters.

Συνέχεια...

Όμως ο Λίντνερ έχει αφήσει να εννοηθεί ότι μπορεί να προτιμήσει την ηγεσία της κοινοβουλευτικής ομάδας του FDP, παρά να αναλάβει υπουργικό θώκο υπό την Μέρκελ, σύμφωνα με πηγές του κόμματος. Πολλά θα εξαρτηθούν από το εάν η Μέρκελ είναι έτοιμη να δώσει ισχυρή στήριξη στον Σόιμπλε κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για τον σχηματισμό της κυβέρνησης συνασπισμού. Μέρκελ και Σόιμπλε έχουν ένα ταραχώδες παρελθόν και έχουν συγκρουσθεί τόσο για την Ελλάδα, όσο και για την μεταναστευτική πολιτική του Βερολίνου. Όμως η Μέρκελ στήριξε τον Σόιμπλε όταν αυτός αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας το 2010, δίνοντάς του χρόνο να αναρρώσει την ώρα που εκείνος ήταν έτοιμος να παραιτηθεί. Αλλωστε, συνεργάτες της Μέρκελ δηλώνουν ότι ο Σόιμπλε παίζει ζωτικό ρόλο κρατώντας σε τάξη την συντηρητική πτέρυγα της CDU.

Σημαντικός σύμμαχος

Και ο ρόλος αυτός είναι κρίσιμος καθώς το Βερολίνο ετοιμάζεται για συνομιλίες με τον πρόεδρο της Γαλλίας Εμανουέλ Μακρόν για τη μεταρρύθμιση της Ευρωζώνης. Άνθρωποι του στενού περιβάλλοντος του Σόιμπλε λένε ότι ο Μακρόν θυμίζει στον βετεράνο γερμανό πολιτικό τον ίδιο στα νιάτα του, ένθερμο, τότε, υποστηρικτή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ο Σόιμπλε, που μεγάλωσε σε περιοχή της γερmano-γαλλικής μεθορίου, έχει έκτοτε αντικαταστήσει τον ιδεαλισμό με τον πραγματισμό και είναι επιφυλακτικός σχετικά με το αν η Ευρώπη είναι έτοιμη για το άλμα προς το εμπρός που οραματίζεται ο Εμανουέλ Μακρόν. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο είναι πιθανόν ότι η Μέρκελ θα θεωρήσει ότι είναι το καταλληλότερο πρόσωπο για να φθάσει σε έναν συμβιβασμό με το Παρίσι. Τόσο η ίδια η καγκελάριος, όσο και ο Μακρόν εξέφρασαν την υποστήριξη τους προς την ιδέα του Σόιμπλε για την μετατροπή του μηχανισμού διάσωσης της Ευρωζώνης (ESM) σε ένα ισχυρότερο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο (EMF). Στη Γαλλία, ο Σόιμπλε εθεωρείτο εμπόδιο στην ενίσχυση της συνεργασίας εξαιτίας της εμμονής του για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη σκληροπυρηνική του στάση προς τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, όπως η Ελλάδα. Αλλά, και αυτό μπορεί να αλλάξει. «Δεν συμφωνούμε πάντα μαζί του, αλλά είναι προσηλωμένος στη μεταρρύθμιση της Ευρωζώνης», δήλωσε γάλλος αξιωματούχος του περιβάλλοντος Μακρόν. «Είναι γαλλόφιλος και ένας από τους λίγους ανθρώπους που προωθούν ιδέες και επεξεργάζονται λύσεις».

Moody's: Η ανεξαρτησία της Καταλονίας θα έχει αρνητικές συνέπειες για την Ισπανία

Η ανεξαρτησία της Καταλονίας από την Ισπανία θα είχε αρνητικές συνέπειες στον πιστωτικό χαρακτήρα της χώρας, εξαιτίας του μεγέθους της αυτόνομης περιοχής και του ειδικού βάρους της στην οικονομία της, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η ευρωστία της συνολικής οικονομίας του κράτους, εκτιμά σε χθεσινή του αναφορά ο οίκος αξιολόγησης Moody's. Ωστόσο, ο ανεξάρτητος αυτός εκτιμητής πιστεύει ότι η Καταλονία θα εξακολουθήσει ν' αποτελεί τμήμα της Ισπανίας, καθώς υφίστανται ακόμη πολλά εμπόδια για να πραγματοποιήσει το άλμα της ανεξαρτησίας. «Η Καταλονία παράγει σχεδόν το 19% του ΑΕΠ της Ισπανίας και αποτελεί το 16% του συνολικού πληθυσμού της χώρας, αντιπροσωπεύοντας επίσης ένα κατά κεφαλήν ΑΕΠ πολύ υψηλότερο από τον μέσο εθνικό όρο, συνεπώς μία έξοδος της θα αποδυναμώνει την οικονομική ευρωστία της Ισπανίας και αυτό θα είχε επιπτώσεις στον πιστωτικό χαρακτήρα της χώρας», τονίζουν στην έκθεσή τους η 'κύρια' αντιπρόεδρος της Moody's Σάρα Κάρλσον και η αναλύτρια Μαρισόλ Μπλάθκεθ. Μολαταύτα, σύμφωνα με τα προγνωστικά της ανάλυσης «η Καταλονία θα εξακολουθήσει να αποτελεί τμήμα της Ισπανίας», καθώς υπάρχουν πολλά εμπόδια για να επιτευχθεί η ανεξαρτησία. Ανάμεσα στους σκοπέλους αυτούς, ο οίκος εντοπίζει την «σταθερή και διηνεκή αντίθεση» της κεντρικής κυβέρνησης, την ύπαρξη θεσμικών εργαλείων στα οποία δύναται να προσφύγει το κράτος και παράλληλα οι σφυγιομετρήσεις δείχνουν πως η «λαϊκή στήριξη στη διαδικασία υπολείπεται». Παράλληλα, εκτιμά πως στην περίπτωση που στο δημοψήφισμα υπερिσχύσει το 'ναι' στην ανεξαρτησία, η έλλειψη νομικής εγκυρότητας και η μικρή συμμετοχή «πιθανότατα θα υπέσκαπταν τη νομιμότητά του». Επίσης, ο οίκος εκτιμά πως οι πολιτικές σχέσεις ανάμεσα στη Μαδρίτη και την τοπική κυβέρνηση θα «παραμεινούν τεταμένες», κάτι που ενδέχεται να περιπλέξει τις προσπάθειες για να επιτευχθεί μία συναινετική λύση που θα ανταποκρίνεται στον ευσεβή πόθο της Καταλονίας για μεγαλύτερη αυτονομία. Ο Moody's θεωρεί πως η «μία μεγαλύτερη αποκέντρωση προς όφελος της Καταλονίας, είναι πιθανόν να επιτευχθεί δεδομένων των αυτονομιστικών πιέσεων» και εκτιμά πως η βέλτιστη λύση θα ήταν να ικανοποιηθούν ορισμένες από τις κυριότερες αξιώσεις της περιοχής, όπως αυτές που αφορούν την φορολογική αυτοτέλεια, τη μεταρρύθμιση της χρηματοδότησής της, αλλά πάντοτε εντός του πλαισίου της νομιμότητας βάσει του Ισπανικού Συντάγματος. Ο Moody's προειδοποιεί επίσης πως οι διαιωνιζόμενες συγκρούσεις με την κεντρική κυβέρνηση κυφορούν επίσης αρνητικές επιπλοκές και για την καταλανική κυβέρνηση, καθώς το επίπεδο της οικονομίας της αξιολογείται στο 'Ba 3 με αρνητικές προοπτικές', που ανταποκρίνεται σε αμφιβόλου ποιότητας φερεγγυότητα, που ανοίγει διαδρόμους για επιπλέον υποβάθμιση. Αυτό και σε συνδυασμό με την πιθανότητα να πληγεί η χρηματοδότηση της Καταλονίας από τη Μαδρίτη μέσα από το Ταμείο Ρευστότητας (FLA), θέτει εν αμφιβόλω την πιστωτική ικανότητα της Καταλονίας στο σύνολό της. Αλλά, ο Moody's δεν είναι ο μόνος οίκος αξιολόγησης που προειδοποιεί για τις συνέπειες μίας πιθανής ανεξαρτησίας της Καταλονίας. Και ο οίκος Fitch την προηγούμενη εβδομάδα διένειμε στους επενδυτές μία ανάλυση, στην οποία ξεκινούσε από την θέση ότι η πιστοληπτική ικανότητα της Καταλονίας πρόκειται να υποβαθμισθεί από το γεγονός μόνον ότι προκηρύχθηκε το δημοψήφισμα. Όπως και ο Moody's, ο Fitch εκτιμά πως η ανεξαρτησία είναι «απίθανη», αλλά επισημαίνει ιδιαίτερα πως η κλιμάκωση της έντασης θα έχει αρνητικά αποτελέσματα στην αξιολόγηση της Καταλονίας, ιδιαίτερα εάν η ροή κεφαλαίων από την κυβέρνηση «αποδυναμωθεί, ή ακόμη διακοπεί». «Οι σχέσεις με την κεντρική κυβέρνηση είναι σημαντικές για τη μορφή του καταλανικού χρέους, μιάς και η περιοχή είναι απόλυτα συνδεδεμένη με την οικονομική στήριξη από την κεντρική κυβέρνηση, μολονότι τα γεγονότα σχετικά με το δημοψήφισμα συγκλίνουν προς την αξιολόγηση που κάναμε τον Ιούλιο, όταν βαθμολογήσαμε την Καταλονία με 'BB με αρνητικές προοπτικές'», τονίζει ο Fitch. Η οικονομική αβεβαιότητα στην Ισπανία έπεσε τον Αύγουστο κατά οκτώ μονάδες, στο 43, καθώς η εικόνα της χώρας δεν επλήγη από την γεωπολιτική κατάσταση, ούτε και από την πορεία του 'καταλανικού', σύμφωνα με τον τελευταίο δείκτη Οικονομικής Αβεβαιότητας της IESE, αλλά τον Αύγουστο ακόμη δεν είχε εκραγεί σε όλο του το μέγεθος το θέμα του δημοψηφίσματος.

FTSE 25: Κλειδί η παραμονή του δείκτη υψηλότερα των 2.100 – 2.110 μονάδων...

Σε άμεση σχέση με το χθεσινό μας σχόλιο για το ΓΔ θα σταθούμε στην ανάγκη να μείνει ο FTSE 25 υψηλότερα των εξαιρετικά ισχυρών στηρίξεων (για ολόκληρη την αγορά) στα επίπεδα των 2.100 – 2.110 μονάδων. Σε διαφορετική περίπτωση και απώλεια των προαναφερθέντων στηρίξεων, η εικόνα για ολόκληρη την αγορά (ειδικά για τις τράπεζες) θα μπορούσε να επιδεινωθεί, με απώλεια για το ΓΔ των στηρίξεων στα επίπεδα των 890 – 900 μονάδων.

FTSE 25

=====